

Glossa - poezie de meditatie filosofica

Poezia debuteaza cu strofa-tema, alcatuita din cugetari filosofice, in care se observa tonul sententios al versurilor, continuand adevaruri verificate si deci incontestabile.

Urmatoarele opt strofe incep cu comentarea fiecarui vers din strofa-tema. Sfaturile sunt de tip stoic iar poetul le argumenteaza.

In strofa a doua ne este prezentat spectacolul lumii: "Multe trec pe dinainte/In auz ne suna multe". Totodata se prezinta si invitatia la detsare, la regasire, la ruperea din mrejele lumii si ale timpului, a caror trecere nu schimba nimic.

Singurul capabil sa intre in expectativa este tanarul de spirit: "Tu aseaza-te departe/
Regasindu-te pe tine/Cand cu zgomote desarte/Vreme trece, vreme vine.

Desi trista, "Glossa" degaja bucuria singuratatii iar aceasta vine din intelegerea esentelor.

Strofa a treia ne conduce spre motivul obiectivarii si al accesului la esente. Nu poate ajunge la esente decat prin "recea cumapan-a gandirii". "Masca fericirii" nu e de fapt decat o falsa fericire. O fericire aparenta, care, paradoxal, se naste sdin moartea adevaratei fericiri. Doar gandirea rece, neafectiva, stie acest lucru.

Cea de-a patra strofa dezvolta motivul lumii ca teatru. Motivul este intalnit in literatura universala la Shakespere care atribuia lui Hamlet rolul de regizor in acest teatru al lumii. Si la Goethe, personajele se vror active pe scena lumii. Asa cum teatrul nu trebuie sa ne amageasca, tot altfel si viata este alcatuita din actorie si spectatori: "Privitori ca la teatru/Tu in lume sa te-nchipui/Joace unul si pe patru/Totusi tu ghici-vei chipul".

Spectatorul de elita trebuie sa se retrga in sine: "Tu in colt petreci in tine". A "petrece" este aici sinonimul cufundarii in propria fiinta, al contemplarii propriului eu, in numele adagiului antic: "Cunoaste-te pe tine insuti".

Strofa a cincea ne ifatiseaza prezentul ca singura forma concreta a existentei. Trecutul greu de recostituit si viitorul greu de prevazut se identifica si ele tot cu prezentul. "Tot ce-a fost si ce-o sa fie/In prezent le-avem pe toate". Ideea este ca nu exista decat prezentul fiindca in rest, si trecutul si viitorul sunt doar o iluzie, forme ale aparentelor.

Ultimele trei strofe inaintea strofei finale ne prezinta pe Eminescu cel ce apeleaza la mijloacele satirei, numai ca acum nu mai simtim forta pamfletului eminescian.

Strofa a sasea reia si dezvolta motivul lumii ca teatru, reliefand ca piesa este una singura si ca doar mastile (rolurile) si actorii se schimba. In acest joc al rolurilor, cei mai prinsi de rol sunt "miseii si nataraii" si de aceea ei sunt cei care se inghesuie in fata "Te-or intrece, nataraii/De-ar fi cu stea in frunte". Lumea este aidoma un cantec de sirena. Ea ademeneste pe oameni pentru a-i prinde in vartejul formelor care genereza suferinta. Omul superior stie acest lucru si, nu se lasa amagit, nu-si paraseste cararea lui. Peisajul uman este obscur si repetabil.

Penultima strofa ne prezinta un adevarat cod etic care invita la contemplatie pe cel care are

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

constiinta zadarniciei. "De te-ating sa feri in laturi/De hulesc sa taci din gurazica toti ce vor sa zica/Treaca-n lume cine-o trece/Ca sa nu-ndragesi nimica/Tu ramai la toate rece.

"Glossa" este o poezie prin excelenta lirica, desi nu are o forma artistica foarte bogata. Claritatea ideilor rezulta, dimpotriva din simplitatea mijloacelor de expresie. Forta ratiunii se plasticizeaza in strofa a treia prin imaginea unui "cantar"(cumpana) perfect echilibrat in sensul variatiilor inselatoare ale realitatii.

Interesant este efectul artistic pe care-l produce reluarea primei strofe in sens invers. Ultimul vers "Tu ramai la toate rece", care e de fapt ideea poetica centrala, devine versul incipit al acestei strofe iar versul "Vreme trece, vreme vine" motiveaza aceasta certitudine.

"Glossa" este o poezie gnomica si filosofica si in mare parte are si un caracter aforistic. Esenta glossei ramane aceea ca geniul este condamnat sa ramana in societate si sa-si detreminie pozitia in complexul raporturilor sociale prin esenta sa.